

[Lange.]

Vi mener, at Tidspunktet er det rette, fordi man maa have den Sag afgjort. Man maa ogsaa have det saaledes, at man ikke vedblivende i Løbet af Sommeren fører en Diskussion om, hvorvidt vi skal have en Kornordning eller ej. Mange Dispositioner kan først træffes, naar man ved, hvilke Priser man kan regne med.

Maaske er det heller ikke saa meget det, at man ikke vil skaffe Landmændene en rimelig Pris for deres Korn nu, der er det afgørende. Men man synes, man har fundet et udmærket godt Middel til at hindre, at Forslaget bliver gennemført — om det er for fortsat at have et Agitationsgrundlag, ved jeg ikke —, idet man saa stærkt fremhæver, at det, der her er Tale om, kun vil være til Fordel for Kornkøbmændene. Man benytter i øvrigt helst, naar man skal lægge det rigtigt til Rette, ikke Udtrykket Købmænd, men Kornspekulanter. Det er nu ikke nogen god Virksomhed at være Kornspekulant; det har det aldrig været, og jeg tror heller ikke, at Fremtiden vil skabe Muligheder for Kornspekulanter. Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) siger, at det kan ikke berettiget til Gennemførelse af en Ordning, at nogle Købmænd har spekuleret. Det er naturligvis fuldkommen rigtigt, men det er der heller ikke nogen, der forlanger. Der er vist i det hele taget ingen, der har tænkt sig, at man skulde gennemføre en Kornordning her i Landet for Kornkøbmændenes Skyld. Direkte kan Kornkøbmændene ikke engang være interesseret i, at man har en Kornordning, fordi de højere Priser naturligvis betyder større Risiko og tillige, at der skal større Kapital til for at drive Forretning. I og for sig kunde det derfor ikke være noget Ønske hos Købmændene, at man havde en Kornordning, der satte en højere Pris. Men indirekte er de naturligvis i høj Grad interesserede i, at deres Kunder, deres Forbindelser, de Folk, som de skal købe Kornet af, og som de i mange Tilfælde maa give Kredit, faar Mulighed for at eksistere, og naar Kornkøbmændene derfor — det er for øvrigt ikke alle, men de allerfleste og naturligvis særlig de Købmænd, som staar i direkte Forbindelse med Landmændene — gaar stærkt ind for, at man skal have en Kornordning med en højere Kornpris, saa er det ikke af Spekulationshensyn, men saa er det naturligvis, fordi Købmændene med den nære Forbindelse, de har med Landmændene, ser, hvor nødvendig en saadan Ordning er. Jeg tror derfor ikke, man med Rette kan rette noget Angreb paa Kornkøbmændene, selv om man kalder dem for

Kornspekulanter og siger, at det blot er dem, der vil have denne Kornordning.

Hyad er for øvrigt denne Handel, som man nu kalder for Kornspekulation, hvad er det, der gør, at mange Kornkøbmænd i dette Øjeblik ligger med Lagre, som de kommer til at tabe store Penge paa, fordi Kornpriserne stadig er gaaet ned? De kunde have ladet være med at gaa ind i Spekulation, siger man. Er det en Spekulation, de er gaaet ind i? Hvorfor ligger de med dette Korn? Fordi de har anset sig forpligtet til eller har været nødsaget til at tage imod Kornet, fordi dette nu engang er Landbrugets Betalingsmiddel. De har maattet tage det, dels for at Landmændene kunde faa andre Varer i Stedet, dels fordi Landmændene paa denne Maade skulde afvikle den Kredit, de havde hos Købmændene. Men jeg tror nok, at det overvejende Antal af Købmænd, der ligger med Korn, ikke har været glade ved at skulle tage det, fordi de godt nok har haft den Opfattelse, at det vilde kunne bringe Tab. Saa selv om Gennemførelsen af en Kornordning skulde komme til at gavne Kornkøbmændene, eller jeg kan sige komme til at formindske de Tab, som de kommer til at lide paa de Lagre, de har, saa tror jeg nu ikke, at der vilde være nogen Grund til at være saa forfærdelig ked deraf. Det spiller ogsaa en vis Rolle for Landbruget, at de Kornkøbmænd, der paa saa mange Maader skal støtte Landmændene gennem Kreditgivning, ved at tage Kornet paa de Tidspunkter, hvor Landmændene skal af med det, og hvor det maaske ikke kan bringes videre, ikke fuldstændig ødelægges økonomisk.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Flertallet ikke havde vist nogen Imødekommenhed. Den højtærede Minister er aldrig selv særlig imødekommende, hverken i sin Form eller med Hensyn til Indholdet af de Udtalelser, han fremsætter, men jeg synes, at den Forhandling, vi har haft med Ministeren i Udvalget — jeg skal naturligvis ikke komme ind paa at fortælle, hvad der er foregaaet —, netop viste, at vi var villige til stor Imødekommenhed, at vi netop ønskede at komme ind i en Forhandling om Enkeltheder. Den højtærede Minister stillede sig imidlertid i Udvalget saavel som her i Tinget ganske afvisende. Den højtærede Landbrugsminister har ganske vist stillet i Udsigt, at det Forslag, som blev forelagt i Fjor, og som vi maatte anse for ganske uantageligt, kunde vi faa nu. Men det kan dog ikke, synes det mig, være den højtærede Ministers Mening, at et Forslag, der ikke tilnærmelsesvis skaber Rentabilitet for Korn-